

25 anys de l'assassinat de Miguel Ángel Blanco

Qualsevol espanyol que estimi la vida i la llibertat encara recorda la consternació que vàrem viure aquella segona setmana de juliol de l'any 1997, avui fa 25 anys: **Miguel Ángel Blanco Garrido**, regidor de 29 anys de l'Ajuntament d'Ermua, Biscaia, fou covardament segrestat i cruelment assassinat en mans del grup terrorista ETA davant un xantatge frustrat a la nostra democràcia.

Aquesta víctima innocent no fou la seva primera, ni tampoc la darrera. 60 anys d'organització terrorista han donat per 829 vides destruïdes, 829 famílies destrossades. Més de 3000 ferits i centenars de segrestats, extorsionats i exiliats.

Davant aquestes xifres era i és pràcticament impossible poder trobar un fil de consol i esperança. Però el testimoni comunitari d'aquells dies va fer que la història d'en Miguel Ángel Blanco marcàs un punt d'inflexió en la lluita contra el terrorisme. Fou quan la veu del carrer va començar a comptar els dies d'ETA.

Més de sis milions de mans blanques es manifestaren per tots els racons de la geografia espanyola. Ho feien per la pau, la unitat i la llibertat. Recordem com una Espanya solidària es va rebel·lar cívicament cridant frases com *“ETA, escucha, aquí tienes mi nuca”* que encara ara ens posen els pèls de punta. No teníem por i durant aquells dies tristos tots ens convertírem amb la germana d'en Migue, amb els seus pares, la seva parella, els seus amics, companys i veïnats del municipi.

L'esperit humà d'aquell juliol del 97 fou la victòria de la consciència popular; i avui, aquesta és la victòria de la dignitat enfront del terror que utilitzen aquells que no són capaços de convèncer a través de la pau i la paraula. Que la justícia s'encarregui de condemnar cada un dels atacs, autors i còmplices, que ho faci per la memòria de tots.

Tal com va pronunciar el Rei fa uns dies a Ermua: *“Les víctimes del terrorisme dignifiquen la nostra democràcia. El seu dolor i el de les seves famílies mereixen el nostre respecte i la nostra màxima consideració. Que el que s'ha viscut no caigui dins l'oblit”*

És per això que avui dematí, el poble de Campos vol homenatjar a totes les víctimes del terrorisme amb 5 minuts de silenci i un jardí de roses blanques.

Francisca Porquer Manresa
Campos, 13 de juliol de 2022